

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 3T/86/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3521010446
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Martin Vozár
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2022:3521010446.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom samosudcom Mgr. Martinom Vozárom na hlavnom pojednávaní dňa 11.03.2022 takto

rozhodol:

Obžalovaný: B. F., U.. XX.XX.XXXX H. R., F. R. R., E. XX, t. č. vo výkone väzby v ÚVV a ÚVTOS Ilava v tejto trestnej veci,
je vinný, že

v úmysle neoprávnene sa obohatiť, si v presne nezistenom čase, približne začiatkom roka 2013, vytipoval a následne sprostredkovane oslovil poškodeného B. G., U.. XX.XX.XXXX, F. R. G., F. M. Č.. XXX, viediac, že ide o osobu vyššieho veku, s ponukou investovania finančných prostriedkov poškodeného na Burze cenných papierov v Prahe, a.s., so sídlom Česká republika, Praha, Rybná č. 14, IČ: 47115629, v dôsledku čoho dňa 28.05.2013 v meste G. došlo k uzatvoreniu Mandátnej zmluvy medzi mandatárom B. F. a mandantom B. G., ktorou sa mandatár B. F. zaviazal, že bude pre poškodeného B. G. ako mandanta zriaďovať obchodné záležitosti spočívajúce v investovaní na kapitálových trhoch, a to tak, že bude prijímať, vytvárať a postupovať pokyny na nákup alebo predaj cenných papierov, na základe čoho v období od 28.05.2013 až do 03.06.2021 poškodený B. G. osobne odovzdal obvinenému B. F. alebo viacerým obvineným B. F. povereným osobám alebo poškodený B. G. bezhotovostne previedol alebo hotovostne vložil na viaceré obvineným B. F. určené bankové účty, a to č. XXXXXXXXXXX/XXXX, č. XXXXXXXXXXX/XXXX, Č.. XXXXXXXXXXX/XXXX vedené v UniCredit Bank, a.s., B.: E. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, B.: E. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX vedené v Tatra banke, a.s., B. Č.: E. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX vedený vo VÚB, a.s., a B. Č.: E. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX vedený v Poštovej banke, a.s., finančné prostriedky v mene Euro a Česká koruna v celkovej výške 2.897.700,- Eur, čoho súčasť tvorí aj 520.000,- CZK prepočítaných kurzom 1 Euro = 26 CZK, a to pôvodne za účelom investovania a následne, približne od roku 2016 za účelom vrátenia svojich údajne investovaných finančných prostriedkov, ktorých zablokovanie poškodenému predstieral obvinený B. F., čím obvinený B. F. dlhodobo v období rokov 2013 až 2021 uvádzal poškodeného, ako osobu vyššieho veku do omylu, systematicky od neho vylákal finančné prostriedky na obchodovanie na burze ako i následne na odblokovanie a získanie už predtým poskytnutých finančných prostriedkov, pričom obvinený B. F. ako mandatár z vyššie uvedenej zmluvy od roku 2013 až do júna 2021 žiadny nákup a ani predaj cenných papierov či akékoľvek iné obchodovanie na kapitálových trhoch pre B. G. neobstaral, v čase preberania finančných prostriedkov od poškodeného nemal obchodovanie na kapitálových trhoch nijako právne, obchodne a ani personálne zabezpečené a vylákané finančné prostriedky preberal s vedomím, že ich nepoužije podľa ustanovení uzatvorenej Mandátnej zmluvy dohodnutým spôsobom, doposiaľ žiadnu časť z nich nevrátil poškodenému a použil ich na doposiaľ nezistený účel, čím uviedol poškodeného B. G. do omylu v otázke nakladania s ním poskytnutými finančnými prostriedkami a spôsobil poškodenému B. G. škodu vo výške 2.897.700,- Eur,

t e d a

na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku škodu veľkého rozsahu a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas a na chránenej osobe - osobe vyššieho veku,

č í m s p á c h a l

pokračovací obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c), písm. d), ods. 4 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona a § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 221 ods. 4 Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4, ods. 8 Trestného zákona, § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analógiám na trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona za použitia § 78 ods. 1 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku sa obžalovanému ukladá povinnosť nahradiť poškodenému B. G., U.. XX.XX.XXXX H. F. M., F. R. F. M. XXX, škodu vo výške 2.897.700,- Eur.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 29.11.2021 bola na Okresný súd Nové Mesto nad Váhom doručená na B. F. obžaloba Krajskej prokuratúry Trenčín č. k. 1Kv 14/21/3300-105 zo dňa 26.11.2021. Trestná vec je vedená na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom pod sp. zn. 3T/86/2021 a bola pridelená sudkyňi JUDr. Ivane Mackovej. Dňa 26.01.2022 bola trestná vec z dôvodu odchodu sudkyne JUDr. Ivany Mackovej na iný súd pridelená na rozhodnutie sudcovi Mgr. Martinovi Vozárovi.

Na základe prednesov strán na hlavnom pojednávaní a vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní súd zistil skutkový stav veci a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Po prednese obžaloby bol obžalovaný na hlavnom pojednávaní poučený o všetkých svojich právach podľa § 34, § 121 a § 257 Trestného poriadku s tým, že ku skutku môže urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku. Obžalovaný po tomto poučení urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinný zo skutku uvedeného v obžalobe. Ďalej súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g) a písm. h) Trestného poriadku, pričom na všetky položené otázky v zmysle tohto ustanovenia obžalovaný odpovedal „áno“. Procesné strany prítomné na hlavnom pojednávaní následne vyjadrili súhlas s tým, aby súd prijal vyhlásenie obžalovaného. Následne súd podľa § 257 ods. 7, ods. 8 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny zo spáchania žalovaného skutku, keďže po vyhodnotení dôkazov zabezpečených v prípravnom konaní nemal súd pochybnosti o vine obžalovaného ani o právnej kvalifikácii skutku, ktorý súd právne posúdil zhodne ako bol právne kvalifikovaný v prednesenej obžalobe na hlavnom pojednávaní, teda ako pokračovací obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c), písm. d), ods. 4 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona a § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona.

Naplnené boli aj všetky 4 zákonné formálne znaky žalovaného trestného činu, t. j. subjekt, subjektívna stránka, objekt i objektívna stránka. Obžalovaný ako subjekt spĺňa podmienky trestnej zodpovednosti z hľadiska veku a neboli zistené žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by odôvodňovali nepričetnosť obžalovaného, či forenzne významné zníženie jeho pričetnosti a na takéto skutočnosti nepoukazovala ani obhajoba. Naplnená bola aj objektívna stránka tým, že obžalovaný na škodu majetku poškodeného

seba obohatil tým, že uviedol poškodeného do omylu a spôsobil tak na jeho majetku škodu veľkého rozsahu (škoda dosahujúca najmenej 133.000,- Eur), menovite škodu vo výške 2.897.700,- Eur a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas (v období od 28.05.2013 až do 03.06.2021) a na chránenej osobe - osobe vyššieho veku (osoba staršia ako 60 rokov), keďže poškodený už v roku 2013 mal vek 72 rokov. Naplnená bola aj subjektívna stránka, a to vo forme priameho úmyslu (obžalovaný chcel porušiť záujem chránený zákonom) a stíhaným konaním obžalovaného bol porušený objekt stíhaného trestného činu, ktorým je ochrana majetku.

Nakoľko súd prijal vyhlásenie obžalovaného o vine, súd nevykonával dokazovanie k výroku o vine, ale na hlavom pojednávaní bolo vykonané dokazovanie k ostatným výrokom, majúcim vo výroku o vine svoj podklad.

Súd tiež na hlavnom pojednávaní rozhodol, že podľa § 289 ods. 2 ods. 3 Trestného poriadku sa rozhodnutie o návrhu prokurátora na uloženie ochranného opatrenia - zhabania vecí, a to nehnuteľnosti bližšie špecifikovanej v bode 8 obžaloby, ktorej vlastníčkou je G.. N. F., manželka obžalovaného, vyhradzuje verejnému zasadnutiu. Súd tak rozhodol z dôvodu aplikácie zásady rýchlosti a hospodárnosti konania, keďže obžalovaný je stíhaný väzobne a rozhodovanie o zhabaní vecí vyžaduje vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré nemôže byť vykonané hneď. S poukazom na prijaté vyhlásenie obžalovaného o vine je tiež dôvodné prednostne rozhodnúť o výroku o treste, aby v dôsledku dokazovania k návrhu o zhabaní vecí nedošlo k predĺžovaniu pobytu obžalovaného vo väzbe.

Na hlavom pojednávaní tak boli vykonané nasledovné dôkazy :

Z lustrácie v registri priestupkov vyplynulo, že obžalovaný bol doposiaľ 2-krát priestupkovo sankcionovaný, a to pre priestupok pre znečisťovanie verejného poriadku zo dňa 27.05.2016, ktorý bol riešený OO PZ M. uložením blokovej pokuty (zaplatenej na mieste) vo výške 20 eur a pre priestupok pre jazdu bez bezpečnostných pásov zo dňa 14.02.2017, ktorý bol riešený oddelením železničnej polície F. uložením blokovej pokuty (zaplatenej na mieste) vo výške 10 eur.

Z odpisu registra trestov vyplynulo, že obžalovaný bol doposiaľ 4-krát súdne trestaný, opakovane mu boli ukladané podmienkové tresty, a to aj pre trestný čin podvodu (Okresný súd Bratislava II sp. zn. 3T/224/2007, Okresný súd Trenčín sp. zn. 3T/39/2016), či úverového podvodu (Okresný súd Bratislava II sp. zn. 3T/31/2008), pričom podľa odpisu registra trestov sú 3 predchádzajúce odsúdenia zahladené, s výnimkou odsúdenia trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/39/2016 zo dňa 28.07.2016, právoplatného dňa 22.09.2016. Obžalovaný nebol doposiaľ vo výkone nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Z odpovede Burzy cenných papierov Praha (ďalej len burza) zo dňa 08.08.2016, adresovanej poškodenému, vyplynulo, že na základe žiadosti poškodeného o zabezpečenie a prevod cenných papierov spoločnosti ČEZ na osobu poškodeného následne burza poskytla poškodenému stanovisko, že obžalovaný nikdy nebol zamestnancom burzy ani nebol s burzou v žiadnom vzťahu, na základe ktorého by mohol vystupovať v mene burzy. Na základe informácií uvádzaných v žiadosti poškodeného burza poškodenému odporučila, aby sa čo najskôr obrátil na orgány činné v trestnom konaní, ak tak ešte neurobil, ako aj na Národnú banku Slovenska ako subjekt zodpovedný nad kapitálovým trhom Slovenskej republiky a burza napokon odporučila poškodenému konzultovať vzniknutú situáciu so skúseným právnym poradcom.

Z rozsudku Okresného súdu Nitra sp. zn. 33T/68/2017 zo dňa 21.12.2021 vyplynulo, že obžalovaný bol zatiaľ neprávoplatne odsúdený pre pokračovací obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona (za čiastkové útoky pod bodom 1 spáchané od rokov 2012/2013 do 28.04.2015 a pod bodom 2 spáchané od priebehu roka 2013 do 15.05.2014) k súhrnnému nepodmienečnému trestu odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, a to za súčasného zrušenia výroku o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/39/2016 zo dňa 28.07.2016, právoplatného dňa 22.09.2016, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Obžalovanému bol tiež uložený ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky a tiež bolo rozhodnuté o povinnosti nahradiť škodu poškodeným.

Obhajoba tiež pôvodne navrhovala čítanie výpovedí poškodeného B. G. a svedka D. G. z prípravného konania, a to vo vzťahu ku skutočnostiam dôležitým pre rozhodovanie o treste, s odôvodnením obhajoby, že z týchto výpovedí vyplýva ľahkovážne konanie poškodeného, aj vzhľadom na oboznámený list Burzy cenných papierov Praha. Napokon obhajoba upustila od čítania výpovede poškodeného, a preto už súd o vykonaní tohto dôkazu nerozhodoval, avšak obhajoba trvala na čítaní výpovede svedka D. G.. Súd však vykonanie tohto dôkazu odmietol, nakoľko obhajobou poukazovaná ľahkovážnosť konania vyplýva aj z postoja poškodeného, ktorý napriek oboznámenej odpovede Burzy cenných papierov Praha naďalej odovzdával peniaze.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd prihliadal na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Na základe vyššie uvedených skutočností dospel súd k záveru, že obžalovanému je dôvodné uložiť trest odňatia slobody, zohľadniac tiež ustanovenie § 34 ods. 6 Trestného zákona druhá veta, pretože pre stíhaný pokračovací obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 4 Trestného zákona je trestná sadzba 10 rokov až 15 rokov, teda horná hranica trestnej sadzby v osobitnej časti Trestného zákona prevyšuje 5 rokov.

Zohľadniac charakter spáchaného trestného činu (obzvlášť závažný zločin) je dôvodné ukladať nepodmienečný trest odňatia slobody.

Súd nezistil u obžalovaného poľahčujúce okolnosti. Obžalovaný sa síce na hlavnom pojednávaní priznal a v záverečnej reči vyjadril ľútosť, avšak súd nepovažuje túto ľútosť za úprimnú, keďže v prípravnom konaní svoju vinu popieral a neboli preukázané ani žiadne iné kroky k úprimnému oľutovaniu (napr. obžalovaný už mohol poškodenému napísať ospravedlňujúci list alebo aspoň urobiť kroky smerujúce k náhrade škody). Keďže ustanovenie § 36 písm. l) Trestného zákona vyžaduje súčasne priznanie ako aj úprimné oľutovanie a súd oľutovanie nepovažoval za úprimné, tak túto poľahčujúcu okolnosť nemohol priznať.

Obžalovaný tiež na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, ktoré však súd nezohľadnil ako poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, ale zohľadnil ho ako okolnosť odôvodňujúcu mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analógiám, vychádzajúc zo stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. Tpj 55/2016 zo dňa 27.06.2017 uverejnené pod č. 44/2017.

Súd si tak musel vybrať, ktorým z 3 spôsobov (buď ako poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného zákona alebo ako okolnosť odôvodňujúcu mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona, alebo podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analógiám), zohľadní vyhlásenie obžalovaného o vine, pretože ich kumulácia nie je prípustná.

Súd zistil u obžalovaného jednu prirážajúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona (bol už za trestný čin odsúdený), a to vzhľadom na nezahladené odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/39/2016 zo dňa 28.07.2016, právoplatným dňa 22.09.2016.

Pretože u obžalovaného prevažuje pomer prirážajúcich okolností, súd po „úprave“ trestnej sadzby trestu odňatia slobody podľa § 221 ods. 4 Tr. zákona (základná sadzba 10 rokov až 15 rokov) a postupom podľa § 38 ods. 2, ods. 4, ods. 8 Tr. zákona vychádzal pri ukladaní trestu u obžalovaného z upravenej sadzby 11 rokov a 8 mesiacov až 15 rokov.

Trest ukladaný v rámci takejto trestnej sadzby považuje súd za neprimeraný, a preto zohľadniac vyhlásenie obžalovaného o vine, aplikoval súd mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analógiám, a tak súd uložil trest vo výmere 10 (desať) rokov, teda na pôvodnej dolnej hranici trestnej sadzby podľa § 221 ods. 4 Trestného zákona.

Od uloženia nižšieho trestu odradila súd najmä výška spôsobenej škody niekoľkonásobne prevyšujúca sumu 133.000,- Eur (škodou veľkého rozsahu podľa § 125 ods. 1 Trestného zákona je škoda dosahujúca najmenej 133.000,- Eur), pričom súd prihliadol aj na skutočnosť, že obžalovaný sa obohatil na úkor

poškodeného, ktorý je osobou vyššieho veku a stíhaný trestný čin páchal po dlhší čas, menovite 8 rokov (2013-2021).

Ak obhajoba v súvislosti s ukladaním trestu argumentovala ľahkovážnosťou konania poškodeného, ktorý obžalovanému odovzdával peniaze aj po doručení odpovede z Burzy cenných papierov Praha, tak uvedená skutočnosť podľa názoru súdu neodôvodňuje uloženie nižšieho trestu. Pre spáchanie trestného činu podvodu je príznačné, že ním dochádza v dôsledku zneužitia dôvery. Z ustanovení občianskeho záväzkového práva (napr. § 415 Občianskeho zákonníka) síce vyplýva, že každý je povinný dodržiavať obvyklú mieru opatrnosti, avšak túto mieru opatrnosti môže súd v trestnom konaní, vychádzajúc z judikatúry Najvyššieho súdu SR (napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Tdo/35/2013 zo dňa 13.08.2013, ktorý bol tiež uverejnený v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR č. 6/2014 pod č. 96/2014), aplikovať pri posudzovaní princípu ultima ratio, teda pri skúmaní materiálneho korektívu podľa § 10 ods. 2 Trestného zákona, ktorý možno použiť iba pri prečine, avšak stíhaná trestná činnosť obžalovaného je právne kvalifikovaná ako zločin (obzvlášť závažný zločin), a preto podľa názoru súdu nemožno nedodržanie obvyklej miery opatrnosti poškodeného vyhodnocovať v prospech obžalovaného (ani vo forme uloženia nižšieho trestu), ktorý si u poškodeného vybuďoval dôveru takého rozsahu, že ju nenaštrbila ani oboznámená odpoveď z burzy.

Síce uvedený trest vo výmere 10 rokov by mohol súd ukladať aj pri rovnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, ak by súd vyhlásenie obžalovaného o vine zohľadnil ako poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, avšak súd považoval za dôvodné výraznejšie zohľadniť vyhlásenie obžalovaného o vine, teda ako okolnosť odôvodňujúcu mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analógiám (súd nezistil dôvody pre mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona), prihliadnúc najmä na charakter stíhanej trestnej činnosti (obzvlášť závažný zločin) a skutočnosť, že obžalovaný svojím vyhlásením o vine významne napomohol súdu na hlavnom pojednávaní pri rozhodovaní o vine (dokazovanie k výroku o vine sa nevykonávalo a výrok o vine nie je možné napadnúť odvolaním), pričom súd tiež v odôvodnení vyššie uviedol skutočnosti, pre ktoré neuložil nižší nepodmienečný trest než 10 rokov, hoci to aplikácia ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analógiám umožňuje.

Obžalovaný spáchal pokračovací obzvlášť závažný zločin podvodu. Pri pokračovacom trestnom čine sa za čas spáchania považuje čas, kedy bol dokončený posledný útok, teda v predmetnej trestnej veci bol podľa skutku posledný útok spáchaný dňa 03.06.2021, a preto nebolo dôvodné ukladať súhrnný trest, pretože k spáchaniu (poslednému čiastkovému útoku) tohto pokračovacieho trestného činu došlo až po doručení trestného rozkazu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/39/2016 zo dňa 28.07.2016, právoplatného dňa 22.09.2016.

Súd pri ukladaní trestu nemohol zohľadniť odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 33T/68/2017 zo dňa 21.12.2021, nakoľko ide o neprávoplatné odsúdenie a súčasne súd, vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný je stíhaný v tejto trestnej veci väzobne, nemohol čakať na právoplatné skončenie stíhania obžalovaného v trestnej veci Okresného súdu Nitra sp. zn. 33T/68/2017, a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku.

Na výkon uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody zaradil súd obžalovaného postupom podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Súd pri rozhodovaní prihliadol na nenásilný charakter stíhaného trestného činu, trestnú minulosť obžalovaného (nebol doposiaľ vo výkone nepodmienečného trestu) a za nezistenia iných skutočností, ktoré by preukazovali výraznú mieru narušenia osobnosti obžalovaného, nepovažoval jeho zaradenie do ústavu s maximálnym stupňom stráženia za opodstatnené, pričom súd dospel k záveru, že na nápravu považuje za dostatočné zaradenie obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Nakoľko bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu, ukladal súd obligatórne aj ochranný dohľad, a to podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona a § 78 ods. 1 Trestného zákona v trvaní 2 (dva) roky, ktorého výmeru považuje súd, vzhľadom na charakter a rozsah trestnej činnosti ako aj osobu obžalovaného a jeho postoj k stíhanej trestnej činnosti, za dostatočnú.

Napokon súd uložil obžalovanému aj povinnosť uhradiť poškodenému B. G. spôsobenú škodu vo výške 2.897.700,- Eur, ktorá bola v prípravnom konaní riadne a včas uplatnená, na jej výške zotrval poškodený aj na hlavnom pojednávaní a obžalovaný základ aj výšku poškodeným včas a riadne uplatneného nároku na náhradu škody uznal tým, že urobil vyhlásenie, že spáchal stíhaný skutok, pričom výška spôsobenej škody je súčasťou popisu skutku. Súd tak s poukazom na § 261 ods. 2 Trestného poriadku nevykonával ďalšie dokazovanie k náhrade škody, pričom ani procesné strany nenavrchovali vykonávať dôkazy k výroku o náhrade škody.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom na Krajský súd v Trenčíne. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku /§ 307 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného poriadku/ a to v neprospech i v prospech obžalovaného /§ 308 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka /§ 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať v prospech obžalovaného okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka obžalovaného). Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať štátny orgán starostlivosti o deti a mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, a to aj proti jeho vôli /§ 345 ods. 1 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať poškodený, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody /§ 307 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku/, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu / § 68 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci /§ 307 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku/.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.